Η

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΕΛΕΓΧΟΥΣΑ ΤΟΝ ΠΑΠΙΚΟΝ

ΚΑΤΟΛΙΚΙΣΜΟΝ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ

ΙΗΣΟΥΪΤΑΣ

ΑΝΑΝΕΟΥΤΑΙ

Ὑπὸ

Π. Ι. Ἰακωβάτου.

Ἔκδοσις νέα

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ,
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΗΧΩ »
ΠΕΤΡΟΥ Ν. ΠΟΛΛΑΝΗ
1862.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΓΜ 9130

ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΤ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ 1927 ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΟΥ

Ἡ Ὀρθοδοξία ἐλέγχουσα τὸν Παπικὸν Καθολικισμὸν καὶ τοὺς Ἰησουΐτας

ΤΗΣ Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀδιάλλακτος ἐχθρός, ἡ ἐμφωλεύουσα ἐν Κωνσταντινουπόλει Δυτικὴ Προπαγάνδα, ὠφεληθεῖσα ἔκ τε τῆς διαγωγῆς τινων ἀστηρίκτων ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Πίστει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ ἀνετράφησαν καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἀνεδείχθησαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἀγνωμόνως ἐπὶ τέλους ἀπελάκτισαν, οἱοί εἰσιν ὁ Ἀπόδραμας ἐκεῖνος Μελέτιος, οὗ ὁ βίος καὶ ἡ διαγωγή ἐστι πασίγνωστος, ὁ φυγὰς Σοκόλσκης, ὁ καταδεδικασμένος διὰ τὴν ἀσελγῆ αὐτοῦ διαγωγὴν, καὶ δραπετεύτας Γεράσιμος, καὶ ἐξ ἄλλων ἀναφυέντων μὲν κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ περιστατικῶν, διασκεδασθέντων δὲ ἤδη, ἐφαντάσθη ὅτι ἤγγικεν ἡ ὥρα τῆς ἑνώσεως τῆς σχισματικῆς κατ' αὐτὴν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Παπικῆς, καὶ ἤρξατο αὖθις μετὰ σπουδῆς βάλλειν εἰς ἐνέργειαν τὰς συνήθεις καὶ ἀηδεῖς ἐκείνας πλεκτάνας της πρὸς ἀπάτην τῶν ἁπλουστέρων, δωροδωκοῦσα τοῖς πάσχουσιν ἔνδειαν, συνιστῶσα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, καθιστῶσα αὐτὰ τὸ φυτώριον, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ προσηλυτισμοῦ, ὑποσχομένη τοῖς πιστοῖς ὑπηκόοις τοῦ Βασιλείου Κράτους ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν καὶ ἀνακούφισιν ἀπὸ τῶν βαρέων. καὶ δυσβαστάκτων δῆθεν κατ' αὐτὴν βασιλικῶν νομίμων φόρων, κηρύττουσα ἀπ' ἄμβωνος καὶ διὰ τῆς δημοσιογραφίας ἔν τε τῇ Πρωτευούσῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τὰς ἀπάτας ταύτας, καὶ διαβάλλουσα μετὰ θρασύτητος εἰς τὸν λαὸν καὶ Σεβαστὴν καὶ Πατρικὴν Κυβέρνησιν καὶ Ἀποστολικοὺς Ποιμένας καὶ Ὀρθόδοξον Κλῆρον,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ2.ΦΣ.0020

ὑπερυψοῦτα τὸ μέχρι τοῦ τάφου καταπεσὸν ἤδη παπικὸν σύστημα ἐν τῇ Δύσει, μόνον καὶ μόνον ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ μηδέποτε τευξομένου σκοποῦ της, τοῦ ἀποπλανῆσαι δηλονότι τὰ τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ φωτὸς εἰς τὸ σκότος! Λυπούμεθα ὅτι ἡ πολυχρόνιος πεῖρα ἀκόμη δὲν ἐδίδαξε τὴν Ρώμην καὶ τοὺς προασπιστὰς αὐτῆς, ὥστε νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι ἀδύνατον, ὅσους δήποτε τρόπους καὶ ἂν μεταχειρισθῇ, νὰ ἑλκύσῃ πρὸς ἑαυτὴν τὴν Ἀνατολήν, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν Ρωμαϊκήν. Μάτην ἐκδίδει ἡ Ρώμη Βούλλας, καὶ συνιστᾷ συλλόγους θεολογικούς, καὶ καταβάλλει χρηματικὰς ποσότητας, καὶ ἐκπέμπει ἱεραποστόλους ἐκ διαφόρων ταγμάτων, ἵνα ἐκλατινίσῃ τὴν Ἀνατολήν· πρέπει νὰ καταπεισθῇ, τέλος πάντων εἰς τοῦτο ἐκ τῶν διαφόρων μέσων, βιαίων τε καὶ ὑπούλων, ἅτινα κατὰ καιροὺς μετῆλθε, καὶ μὴ δίδῃ πίστιν εἰς τὰς διαβιβαζομένας ψευδεῖς πληροφορίας τῶν ἱεραποστόλων της, ὅτι δῆθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν αὐξάνει ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ οἱ σχισματικοὶ σωρηδὸν ἐκλατινίζονται! ἂς ἦναι πεπεισμένη ἡ Ρώμη, ὅτι οὐδένα εὑρίσκει προσήλυτον, εἰμὴ σεσηπότα τινὰ μέλη τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, οἷος ὁ Ἀπόδραμας καὶ οἱ ὅμοιοι αὐτῷ, καὶ ταῦτα προσωρινῶς, μέχρις οὗ ἐκπληρώσωσι τοὺς ὑλικοὺς αὐτῶν σκοποὺς καὶ τὰς ἀνοήτους ἐπιθυμίας· ἡ φυγὴ τοῦ Σοκόλσκη ἔπρεπε νὰ διδάξῃ αὐτήν, ὅτι ὁ ὀρθόδοξος, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν καταφύγῃ πρὸς αὐτήν, ἐξάπαντος μίαν ἡμέραν θέλει ἐπανακάμψει εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων των. Ἡ καταφυγὴ τῶν κακούργων καὶ τῶν ὑπὸ ποινὴν δίδει νὰ ἐννοήσωμεν ὁποῖόν τι τὸ σύστημα τῆς Προπαγάνδας ταύτης, καὶ ἐκ τίνων ἀτόμων σύγκειται.

Ἐὰν δὲ εἰς τινα Βουλγαρικὰ χωρία ἐπαρχιῶν τινων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐπέτυχεν ἐσχάτως νὰ ἐνσπείρῃ τὴν πλάνην, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῶν ψευδῶν αὐτῆς ὑποσχέσεων, ὅτι δῆθεν οἱ κάτοικοι τούτων δὲν θέλουσι μεταβάλλει θρησκείαν, ἀλλὰ θέλου-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

σι ἀπαλλαγῇ μόνον ἀπὸ τῶν βαρέων δῆθεν φόρων, τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν! ἂς μὴ χαίρωσιν ὅμως· συντόμως ἐννοήσουσι τὴν ἀπάτην οἱ ἀθῶοι, καὶ ἐπανακάμψουσιν ἐκεῖ, ὅθεν παρατόλμως ἀπεπλανήθησαν.

Ἡμεῖς ἀφίνοντες εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἡσυχίαν τῶν διερεθιζομένων πιστῶν λαῶν της, καθῆκον χριστιανικὸν ἐκπληροῦντες, θέλομεν ἐκθέσει ἐνταῦθα τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ παρὰ τῆς Ρώμης θηρευόμενος σκοπὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, διότι οὗτος, γνωστὸς ὢν τοῖς χριστιανικοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς, περιφρονεῖται ὑπὸ πάντων· θέλομεν ἐκθέσει αὐτούς, ἵνα προφυλάξωμεν τοὺς ἀστηρίκτους ἡμῶν ἀδελφοὺς ἀπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς πλεκτάνης, ἵνα δείξωμεν αὐτοῖς τί εἶναι ὁ παπισμός, εἰς ὃν τοὺς προσκαλοῦσι, καὶ τίνες οἱ ἐνεργοῦντες τὰ μέσα ταῦτα.

Εἶναι μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ ἐπαινέσωμεν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν· διότι αὕτη τεθεμελίωται εἰς τὴν οἰκουμενικότητα τῆς Ἀρχαίας Ὀρθοδοξίας καὶ μέχρι τῆς σήμερον ζωηρῶς διαμένει εἰς τὰ πνεύματα τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ Θεὸς μέχρι τοῦ νῦν διεφύλαξεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν παγίδων τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ εἰς τὸ μέλλον περιφρουρήσει αὐτήν. Εἰς ἕκαστον τίμιον ἄνθρωπον, ὅστις ἔχει μικράν τινα ἰδέαν τῆς ἱστορίας τοῦ λατινισμοῦ καὶ τοῦ Ρωμαϊκοῦ παπισμοῦ, καὶ ἰδίως τῆς Ἰησουϊτικῆς κοινότητος, μόνον ἡ ἰδέα τῆς ἑνώσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Δυτικῆς πρέπει νὰ τῷ φανῇ ὡς ἓν τερατῶδες ἐπινόημα ἐξημμένης φαντασίας· ἡ ἕνωσις, ἢ ἄλλως, ἡ συμφιλίωσις μετὰ τοῦ λατινισμοῦ εἶναι πρᾶγμα ὅλως ἀδύνατον, καὶ μάρτυς αὐτὴ ἡ ἱστορία.

Οὔτε θέλομεν εἰσέλθει εἰς δογματικὰς φιλονεικίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάπτονται μόνον τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ οὐδὲν ἕτερον

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

..ορθοῦται, ἀλλὰ θέλομεν ὁμιλήσει περὶ ἐκείνων, οἵτινες μάτην προσπαθοῦσι νὰ ἐκλατινίσωσι τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολήν,

Δὲν ἐννοοῦμεν μέχρι τοῦδε τί θηρεύουσιν οἱ Ἰησουΐται ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ Ἀπόδραμας Μελετίου καὶ τῶν ὁμοίων του, ἀνθρώπων λίαν ἀπονενοημένων καὶ ἀξιολυπήτων ὑφ᾽ ὅλας τὰς ἐπόψεις· ὅλοι οὗτοι, οἵτινες ἀπεσπάσθησαν τῆς ὁλομελείας τῶν Ὀρθοδόξων, ἔδειξαν καὶ δεικνύουσι τοιαύτην λυπηρὰν ἄνοιαν καὶ ἀμάθειαν, ὥστε ἀκουσίως διεγείρουσιν εἰς τὸν νοῦν ἑκάστου Ὀρθοδόξου τὴν ἐρώτησιν· ἀληθῶς οἱ Ἰησουΐται συνιστῶσιν ἐκεῖνο τὸ τάγμα, τὸ ὁποῖον λέγουσιν ὅτι περιλαμβάνει ἀνθρώπους νοήμονας, πανούργους, εἰδήμονας, προθύμους εἰς πάντα ἀφοῦ καταδέχονται εἰς προσηλυτισμὸν τοιούτων περιτριμμάτων ;

Ἰησουΐται ἆρα γε γνωρίζουσι πολλοὶ ἐκ τῆς κατωτέρας τάξεως τοῦ ἡμετέρου Ὀρθοδόξου λαοῦ, ὁποῖοι ἄνθρωποι εἶναι οἱ Ἰησουΐται οὗτοι; ἐξαίρετα χαρακτηρίζουσι τὸ τάγμα αὐτῶν οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐξέφρασεν ὁ πρὸ 200 σχεδὸν ἐτῶν ὑπάρξας ἀρχηγὸς αὐτῶν Βόρτζιας. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, κατασπαραττόμενος καὶ βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιπλήξεων τῆς συνειδήσεώς του, διευθύνας ἐπί τινα ἔτη τὸ τάγμα, τοῦτο, καθημαγμένος ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀθώων, μεμολυσμένος ὑπὸ παντοίων βδελυρῶν πράξεων, κατακείμενος ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου ἀναστενάξας ἐβόησε· « Κύριε, σύγ-
« γνωθι ἡμῖν τοῖς ἀθλίοις· ὑπὸ μορφὴν προβάτου εἰσήλθομεν εἰς
« τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ὡς λύκοι περιφερόμεθα ἐν αὐτῷ· ὡς
« μυσαροὺς κύνας διώκουσιν ἡμᾶς πανταχοῦ· ὁποῖα τρομερὰ
« τιμωρία ! μόλον τοῦτο ἡμεῖς καὶ πάλιν ὡς ἀγέλη ἁρπακτη-
« κῶν καὶ σαρκοφάγων πτηνῶν θέλομεν ἐπιπέσει κατὰ τῆς
« ἀνθρωπότητος, καὶ θέλωμεν κατασπαράττει αὐτήν. Θεέ μου !
« Θεέ μου ! καὶ πάλιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ὡς διαβ .
« . . . ».

Λέγουσιν ὅτι ὁ πνευματικὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀδελφοὶ δὲν τῷ

ἐπέτρεψαν νὰ τελειώσῃ τοὺς λόγους του, καὶ συνετέλεσαν μάλιστα εἰς τὸν θάνατόν του. Ἀπόδειξις ἱκανή !

Καὶ τῷόντι πανταχόθεν, ὅπου ἂν ἀπῆλθον οἱ Ἰησουΐται οὗτοι, ἀπεβλήθησαν, ἐκ τῆς Πορτογαλλίας, ἐκ τῆς Ἱσπανίας, ἐκ τῆς Μ. Βρεττανίας, ἐκ τῆς Ἰταλίας, ἐκ τῆς Γαλλίας, ἐκ τῶν Γερμανικῶν Χωρῶν, ἐκ τῆς Κίνας, ἐκ τῆς Ἰαπωνίας, ἐκ τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ῥώμης. Πανταχόθεν τοὺς ἀπεδίωκον, καὶ ὅπου ἠθέλησαν νὰ κατοικήσωσιν, οἱ ἄνθρωποι ἐμίσησαν καὶ κατηρῶντο αὐτούς. Τελευταῖον, ὁ Πάπας Κλήμης ΙΣΤ᾽ δυνάμει τοῦ ἀλανθάστου αὐτοῦ κατήργησε τὸ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν κακῶν πρόξενον γενόμενον τάγμα τῶν Ἰησουϊτῶν διὰ βούλλας αὐτοῦ, ἐκδοθείσης περὶ τὸ 1773 ἔτος, ἧς ἡ ἀρχή : » « Ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν ». Ἀλλὰ μετά τινα ἔτη, δυνάμει τοῦ αὐτοῦ παπικοῦ ἀλανθάστου, ἕτερος Πάπας, Πῖος ὁ Ζ. ἐνεκύρηξεν ἐκ νέου τῷ 1814 τὴν ἀδελφότητα ταύτην, μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Μ. Ναπολέοντος, πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ θρόνου του, καὶ πρὸς ἐξάπλωσιν τοῦ Παπικοῦ Καθολικισμοῦ.

Οἱ ῥηθέντες Ἰησουΐται ἐκ νέου ἀναλαβόντες θάρρος, ὡς εἴπομεν, ἐξ ἀπονενοημένων κινημάτων, ἐνόμισαν ἐφικτὸν τὸν ἐκλατινισμὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἤρξαντο νὰ κηρύττωσι πανταχοῦ ὅτι ἤγγικε καὶ ἐσήμανεν ἡ ὥρα τοῦ ἐκλατινισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἐκδόσεις νέων Παπικῶν βουλλῶν, καὶ κινήσεις τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ τόσα ψεύδη· ἀλλ᾽ ἡμεῖς εἰς ἀπάντησιν μετὰ θετικότητος κηρύττομεν καὶ διαβεβαιοῦμεν, ὡς ἐκ προσώπου ἁπάσης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῷ ἁγιωτάτῳ Πάπᾳ Ῥώμης καὶ ἅπασι τοῖς περὶ αὐτὸν καὶ τοῖς ὑπ᾽ αὐτόν, ὅτι οὐδέποτε ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία παραδέξεται τὸν Παπισμόν.

Κρίσεων καὶ ἐπικρίσεων πρὸς τοῦτο δὲν ἔχομεν ἀνάγκην πολλῶν· διότι οὐδὲν ἀποδεικνύουσιν αὗται. Τὰ ἱστορικὰ γεγονότα, τὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ὁποῖα, ὡς γνωστά, παραλείπωμεν, εἰσὶν ἀναντίῤῥητοι ἀποδείξεις ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ παπισμοῦ εἶναι ἐναντίον εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ ἀσύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἀνατολικῶν λαῶν διὰ πολλοὺς λόγους. Καὶ ἰδοὺ οὗτοι.

Ἡ Ὀρθοδοξία οὐδένα οὐδέποτε ἠγόρασεν, οὐδὲ ἀγοράζει, καὶ πρὸς πληροφορίαν τούτου στρέψατε τὰ βλέμματά σας εἰς τὸ παρελθὸν αὐτῆς, καὶ θέλετε ἰδεῖ ὅτι αὕτη οὐδένα προσεκτήσατο εἰς τὸ μέρος της μήτε διὰ χρημάτων, μήτε διὰ τῆς ῥομφαίας.

Οὐδέποτε ἐκαλύφθη διὰ τοῦ φαρισαϊκοῦ ἐνδύματος τοῦ Ἰησουϊτισμοῦ διὰ νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν κατέχει ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεώς της.

Προοδεύει διὰ βήματος ἡσύχου καὶ μετρίου, ἐπερειδομένη εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν οἰκουμενικῶν διδασκάλων.

Ἔμεινεν ἀκράδαντος εἰς τοὺς θεσπισθέντας δογματικοὺς καὶ κυβερνητικοὺς κανόνας τῶν 7 Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αἵτινες ἀπεφήναντο ἅπαξ διὰ παντὸς, εἰς τί καὶ πῶς πρέπει νὰ πιστεύῃ πᾶς λογικὸς ἄνθρωπος.

Οὐδέποτε ἐτόλμησεν αὕτη οὔτε ν᾽ ἀφαιρέσῃ, οὔτε νὰ προσθέσῃ, οὔτε νὰ παραφθείρῃ τὰ θεσπισθέντα.

Καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη διασώζει τὸ σύμβολον τῆς Πίστεως, ὡς συνέταξαν αὐτὸ αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι.

Δὲν ἐπενόησε τὴν βλασφημίαν περὶ τοῦ ἀλανθάστου τοῦ Πάπα.

Δὲν διηρέθισε τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἁρπαγὴν, πρὸς τὴν ἐρήμωσιν καὶ πρὸς τὴν καταδυναστείαν ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἤθελον νὰ δεχθῶσι τὸ ἀλάνθαστον τοῦ Πάπα.

Δὲν ἐξωλόθρευσεν ὁλόκληρα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἐν τῇ Ἀμερικῇ, ἐν ὀνόματι τοῦ *Εὐαγγελίου* καὶ τοῦ Σταυροῦ, διὰ νὰ χορτάσῃ τὴν φιλαργυρίαν της.

Δὲν εὐλόγησε τὸν αἱματηρὸν γάμον τῆς νυκτὸς τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου, καὶ δὲν ἐξωλόθρευσε 30 χιλιάδας ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπανέστησαν κατὰ τῆς διαφθορᾶς τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ.

Δὲν εξεμίσθωσεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ.

Δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Ἱερεῖς της καὶ εἰς τοὺς μοναχοὺς νὰ σύρωνται ἐφ ἁμάξης ἐν καιρῷ θριάμβου ὑπὸ γραιῶν καὶ παρθένων.

Δὲν ἐπενόησε τὰς αἱματηρὰς διαβολικὰς ἱερᾶς ἐξετάσεις.

Δὲν ἐκυλήχθη εἰς τὸ αἷμα τῶν Σλαβικῶν λαῶν ἐν ὀνόματι τῆς Θ᾽υνίας.

Δὲν εἶχεν ἱερεῖς, ζῶντας φανερὰ μετὰ παλλακίδων καὶ ἐν αἱμομιξίᾳ.

Δὲν ἔσχε Παπίδας.

Δὲν ἐθανάτωσε τὸ ποίμνιόν της, θελῆσαν νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοῦ καπουκινικοῦ ζυγοῦ τῶν Μοναχῶν.

Δὲν ἔκαυσεν αὕτη εἰς λέβητας Ἰωάννας, Γούσσους, καὶ Ταμπλιέρους, τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς μεταῤῥυθμίσεως.

Δὲν ἔκαυσε τοὺς Ἰουδαίους ἐπὶ τῇ προφάσει μαγείας καὶ ἀδελφότητος μετὰ τοῦ διαβόλου.

Δὲν συνεχώρησε δι᾽ ὀλίγα χρήματα ἁμαρτίας παρελθούσας, ἐνεστώσας καὶ μελλούσας ἀκόμη.

Δὲν ἀνέδειξε Πάπας φανερὰ ἐπιγελῶντας ἐπὶ τῇ κοινοφονίᾳ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀποκαλοῦντας ἑαυτοὺς Θεοὺς τῆς γῆς.

Οὐδέποτε ἐξηφάνισε καὶ κατέκαυσε τὰς βίβλους τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς καὶ τοῦ ψαλτῆρος, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι εἶναι τυπωμέναι εἰς διαλέκτους διαφόρων χριστιανικῶν λαῶν.

Δὲν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν μεταῤῥύθμισιν, εἰς τὸν ἀθεϊσμὸν, καὶ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν πίστιν.

Καὶ τελευταῖον, δὲν παρήγαγεν αὕτη εἰς τὸν κόσμον τὸ τερατῶδες τοῦτο ἐξάμβλωμα, τὸ ὁποῖον εἰς τοσαύτην μανίαν κατέφθασεν, ὥστε ὑπερηφάνως καὶ παρατόλμως ὠνόμασεν ἑαυτὸ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀδελφότητα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐπέγραψεν εἰς τὰς αἱματηρὰς αὐτοῦ ἀσπίδας τὰ στοιχεῖα: **A. M. C. D.** τουτέστι *πρὸς πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ.*

Πρὸς πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ! Ὁποία φοβερὰ βλασφημία! Πρὸς πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ οἱ Ἰησουΐται διδάσκουσιν ὅτι πάντα ἀνεξαιρέτως οὐ μόνον εἰσὶ θεμιτά, ἀλλὰ καὶ ἀρεστὰ εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὑποχρεωτικά. Διὰ τῆς διδασκαλίας των διαβεβαιοῦσιν ὅτι ἡ βλασφημία, ἡ ἐπιορκία, ἡ παλιμβουλία, ἡ ἀνθρωποκτονία, ἡ παιδοκτονία, ἡ ἀδελφοκτονία, ἡ πατροκτονία, ἡ ἀσωτεία, ἡ αἱμομιξία, ἡ κλοπή, ἡ πορνεία, τὸ ψεῦδος, ὁ ἰός, ἡ μάχαιρα, τὸ πῦρ, ἡ διαβολή, ὁ διερεθισμός, ἡ διαφθορά, ἡ παραφθορὰ τῆς ἀληθείας, ἡ ψευδοσοφία κτλ. εἰσὶν ἀρεστὰ εἰς τὸν Θεὸν πρὸς πλείονα δόξαν αὐτοῦ!!! τουτέστι πρὸς ἐξάπλωσιν καὶ στηριγμὸν τῆς ῥωμαϊκῆς παγκοσμίου θεοκρατίας, καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἰδίων αὐτῶν ὠφελειῶν!

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τί πρέπει νὰ θαυμάσῃ τις καὶ τί νὰ ἐλπίζῃ ἐκ τοιαύτης ἀδελφότητος; ἀλλ' ἂς προσέχῃ αὕτη νὰ μὴ λάβῃ ἐπὶ τέλους τὰ ἐπίχειρά της μόλον ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤρχισαν ταῦτα νὰ τῇ ἀποδίδωνται ἐν αὐτῇ τῇ Δύσει.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφεύγωσιν αὐτοὺς ἐκεῖνοι ἐξ ἡμῶν, ὅσοι δὲν γνωρίζουσι τὰς πανουργίας καὶ τὰς πλεκτάνας αὐτῶν· ὑπὸ τὸ ταπεινὸν ἔνδυμα τοῦ διδασκάλου, τοῦ εὐεργέτου καὶ τοῦ προνοητοῦ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, εἰσέρχονται εἰς τὰς ἀθώας οἰκογενείας, ἀλλὰ κυρίως εἰσὶν οἱ διδάσκαλοι τῆς διαφθορᾶς· καὶ τοῦ ψεύδους, καὶ οἱ ἐπίβουλοι τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀθωότητος. Ἡμεῖς λέγοντες ταῦτα προφυλάττομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀπ' αὐτῶν, διότι τὸν προφυλαττόμενον ὁ Θεὸς θέλει προφυλάξει. Μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ὁ διάβολος δι' ἀπαραλλάκτου ἀπατηλῆς καὶ ὡραίας φράσεως ἐπείραξε τὴν Εὔαν καὶ αὐτὸν τὸν Σωτῆρα τοῦ κό-

σμου. Οἱ Ἰησουΐται ἀρκεῖ νὰ ἐπιτύχωσι τὸν σκοπόν των, τὰς δὲ ὑποσχέσεις, καὶ τὰς κολακείας, καὶ τὰς πιστοποιήσεις, καὶ τοὺς ὅρκους εἰς οὐδὲν λογίζονται αὐτοί τε καὶ ὁ ἀρχηγός των.

Ὅλα τὰ γεγονότα ἀποβαίνουσιν εἰς ἔλεγχον αὐτῶν· καὶ εἶναι καιρὸς νὰ ἀρχίσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι κατόπιν τοῦ Πασχάλη καὶ ἄλλων τιμίων ἀνθρώπων νὰ ἐλέγχωμεν αὐτοὺς διὰ νὰ προφυλάξωμεν τοὺς ἀδελφούς μας ἀπὸ τῶν πανουργιῶν αὐτῶν καὶ τῆς κηρυττομένης ὑπ' αὐτῶν ἑνώσεως.

Οἱ Ἰησουΐται ὠφεληθέντες, ὡς εἴπομεν, ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀποσκιρτήσεως καὶ καταφυγῆς πρὸς αὐτούς τινων ἀστηρίκτων, ἀπονενοημένων καὶ ἐνόχων, ἤρχισαν νὰ κηρύττωσιν, ὅτι ἤγγικεν ἡ ὥρα τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῆς Δύσεως διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Καθολικισμοῦ ὑπὸ τῆς πρώτης. Ἀλλ' ἡμεῖς εἰς ἀπάντησιν λέγομεν αὐτοῖς, ὅτι ἡ συμφιλίωσις καὶ ἕνωσις μετ' αὐτῶν εἶναι πάντῃ ἀδύνατος· ὁποῖα δήποτε μέτρα καὶ ἂν λάβῃ ἡ Ῥώμη· ὁ λίθος τοῦ προσκόμματος εἶναι ἡ *Πίστις*· διότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἰησουϊτικὴ πίστις, εἶναι σαρκοφάγον τι. Ὁ Ἰησουΐτης δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τί ἐστι πνευματικὴ Ἐκκλησία, καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ κλῆρος, εἶναι δύω ἀντικείμενα ὅλως διάφορα πρὸς ἄλληλα. Εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ, καταστενοχωρημένον ὑπὸ τοῦ τετραγώνου σκιαδίου, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσχωρήσῃ ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ πίστις εἶναι καθαρῶς ἀτομική, λογική, νοερά, καὶ ἐλευθέρα πεποίθησις τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. Ἀντικείμενον τόσον σαφὲς καὶ ἀκριβές, καὶ ἐντελῶς ἐξηγημένον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος, τὸ παπικὸν σύστημα ἔσπευσε νὰ τὸ καταστήσῃ σκοτεινὸν καὶ δυσεξήγητον. Πανταχοῦ τοῦ φιλελευθέρου καὶ θρησκευτικοῦ ἔθνους τῶν Γάλλων, ἀπαντᾷ τις τὴν πλέον μεγαλητέραν περιφρόνησιν καὶ πρὸς τὸν Πάπαν καὶ πρὸς τοὺς Ἰησουΐτας καὶ πρὸς ὅλον τὸν κλῆρον. Τὰ συνήθη ὀνόματα, δι' ὧν ἀποκαλοῦσι τὸ τάγμα τοῦτο ἐν τῇ Δύσει εἰσί: «*Σκουφίσκος καὶ Αἰσχρός*» καὶ φυλάξοι ὁ Θε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ὀς ἐὰν συμβῇ ἔτι μεταβολή τις ἐν τῇ Δύσει· εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι οὐδεὶς τῶν Ἱερωμένων θέλει μείνει ἐν τοῖς ζῶσιν.

Ἰδοὺ ὁποῖοι ἄνθρωποι κηρύττουσι τὴν ἕνωσιν τῶν δύω Ἐκκλησιῶν, διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Καθολικισμοῦ ὑπὸ τῆς Ὀρθοδόξου! διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Κατολικισμοῦ! ἴσα, ἴσα, αὐτὸς εἶναι τὸ ἐμπόδιον τῆς ἑνώσεως καὶ τῆς συμφιλιώσεως· διότι ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα του, πανταχοῦ ἀπαντᾷ ἐν τῷ λατινικῷ κατολικισμῷ ἀντὶ πνευματικοῦ καὶ ἀφῃρημένου καὶ πίστεως τῆς καρδίας, ὑλικόν τι καὶ αἰσθητικόν. Οἱ Ἰησουῖται τόσον διέφθειραν τὴν πίστιν, ὥστε τολμᾷ τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον πίστις ἐν τῇ Δύσει. Ἡ ὕπαρξις τοῦ Θεοῦ ὑπέπεσεν εἰς ἀμφιβολίαν, ὁ Χριστὸς περιεπαίχθη, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξυβρίσθη! ὅσα παιδαριωδῶς περιέπαιξαν ὁ Ῥουσσῶ, ὁ Βολταῖρος, ὁ Γολβεῖνος, ὁ Διδερῶ, καὶ ὁ Ἀλάμβερος, ταῦτα ὁ Προυδὼν ἐφόνευσε διὰ τῆς ψυχρότητος του καὶ διὰ τῆς ἀφειδοῦς λογικῆς του· ἡ τελευταία αὐτοῦ συγγραφὴ ἦτον ὁ ἐπικήδειος τοῦ Κατολικισμοῦ. Ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν νὰ ζήσῃ περιπλέον τῶν πέντε ἐτῶν ὁ Ἰησουϊτισμός· ἀλλὰ τί θὰ γίνωσιν ἔπειτα οἱ Ἰησουῖται; ἂς μὴ ἐλπίζωσι νὰ τοὺς κλαύσῃ τις, διότι οἱ καιροὶ τῶν ποιητικῶν θρήνων, ἀλὰ Σατωβριὰν, παρῆλθον·—ὁ Παπισμὸς, τὸ κολοσσαῖον τοῦτο τοῦ μεσαιῶνος ἐρείπιον, συντριβήσεται, ἐκ δὲ τοῦ ἐρειπίου τούτου δὲν θέλει μείνει, εἰμὴ μία σκοτεινὴ, καὶ ἀπίστευτος παράδοσις, θὰ διασωθῇ ὅμως μεγάλη διδασκαλία. Μὲ τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν θὰ παίζωσι πλέον καὶ δὲν θὰ ἐπινοῶσι πλέον νέα δόγματα.

Καὶ τῷόντι, πόσην ἀποστροφὴν λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ὅταν παρατηρήσῃ τὸν ἐσωτερικὸν βίον τοῦ Κατολικισμοῦ! Ὅλα τῷ φαίνονται χαμερπῆ καὶ ἀπρεπῆ, ἀνάρμοστα καὶ τρόπον τινὰ προσηρτημένα εἰς τὸν ἰδιαίτερον βίον. Καὶ ἂν θελήσῃ τις νὰ καθαρίσῃ τὸν παπισμὸν ἀφ᾽ ὅλης ταύτης τῆς ἀσχημίας, πρέπει ἐξάπαντος νὰ καταχρημνίσῃ ὅλον τὸ σύστημα. Πρέπει νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν Χριστιανικὸν βίον τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅστις διετηρήθη ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ· πρέπει νὰ διορθώσῃ τὴν παραφθορὰν τῶν παραδόσεων, νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Παπῶν, τοῦ νὰ θέλωσι νὰ ἦναι κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· ἀνάγκη νὰ καταργήσῃ τὴν ἀγαμίαν τῶν Ἱερέων, ἥτις αὐτὴ προὐξένησε τὴν περισσοτέραν βλάβην εἴς τε τὸν οἰκογενειακὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον, παρ᾽ ἅπαν τὸ παπικὸν σύστημα. Πρέπει ὅλα ταῦτα νὰ ῥίψῃ τις ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς τριστεφάνου παπικῆς τιάρας, καὶ νὰ κατεδαφίσῃ μέχρι τῶν βάσεων αἵτινες ἵστανται ἐπὶ τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους.

Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία, δι᾽ ἣν εἶναι ἀδύνατος ἡ συμφιλίωσις καὶ ἡ ἕνωσις. Ἀκούσατε. Εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν εἰσχωροῦσιν αἱ ἰδέαι τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἰδέα ὅλως ἀφῃρημένη καὶ πνευματικὴ, καθὼς εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ πίστις, καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ αὐτὸς ὁ Θεός· αὕτη δὲν ἀναλαμβάνει τὸν μεγαλοπρεπῆ τίτλον τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκουμενικότητος, κεφαλὴ δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν τῷ νοῒ ἑκάστου ἀνθρώπου· ἄνευ τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπάρχει κέντρον, δὲν ὑπάρχει ῥίζα χορηγοῦσα ζωὴν εἰς τὸ δένδρον τῆς οἰκουμένης. Καὶ τοῦτο τόσον καλῶς σαφῶς καὶ ἐναργῶς κατενόησαν οἱ Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὥστε εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ εἰς τὰ θεσπίσματα οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ προσθέσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ τι· ὁ δὲ τολμήσας θεωρεῖται ὑπ᾽ αὐτῶν ἀποστάτης κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ὄχι, ὄχι, δὲν θέλομεν νὰ ἑνωθῶμεν μετὰ τοῦ Κατολικισμοῦ· ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη τούτου δὲν ὑπάρχει· διότι ἡμεῖς οὐδεμίαν ἔχθραν τρέφομεν πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐδένα ἀπεβάλλομεν, οὐδὲ διεγείραμεν ἔριδας ματαίας, οὐδὲ ἐπινοοῦμεν συνεχῶς καινοτομίας δογματικὰς, οὔτε ἀπεμακρύνθημεν τοῦ ἐνδόξου τίτλου τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκουμενικότητος. Ἂς περιορι-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

σ.. λοιπὸν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν κύκλον του ἐν ὅσῳ ὑπάρχει, και ἂς ἀφήσῃ ἡμᾶς ἡσύχους, ἐκπληροῦντας τὰ καθήκοντά μας ἀκριβῶς πρὸς τὴν Ἁγίαν μας Πίστιν καὶ τὴν πατρικήν μας Κυβέρνησιν. Ὁ Θεὸς θὰ κρίνῃ μίαν ἡμέραν καὶ τοὺς Κατολίκους καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ τότε θέλομεν γνωρίσει ποῖος εἶναι ἔνοχος καὶ ποῖος ἀθῶος. Γνωρίζομεν, ὅτι θέλουσι μᾶς κατηγορήσει ἐπὶ ἐξάψει τῶν παθῶν καὶ τῆς ἔχθρας· ἀλλ' ἡμεῖς ἀπὸ τοῦδε ἀπαντῶμεν, ὅτι οὐδεμίαν ἔχθραν ἔχομεν πρὸς τὸν λατινισμὸν, ὑπάρχει ὅμως ἀκουσία τις καί ψυχρὰ περιφρόνησις πρὸς αὐτὸν, τὴν ὁποίαν ἀπηντήσαμεν σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς εὖ φρονοῦντας ἄνδρας τῆς Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας.

Δὲν ὑπάρχει ἀφορμή τις πρὸς ἐρεθισμὸν τῆς ἔχθρας, διότι καλῶς γνωρίζομεν καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ὁ ἐπινοηθεὶς καὶ διακηρυττόμενος ἐκλατινισμὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι ἀδύνατος. Τὸ ἐμπόδιον εἰς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου δὲν ὑφίσταται εἰς τὰς προλήψεις, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν θεμελιώδη ἰδέαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς οἰκουμενικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἰς τὴν παραφθορὰν τῶν Εὐαγγελικῶν δογμάτων, καὶ εἰς τὸ αὐτόκλητον τῶν Ῥωμαίων Ποντιφήκων. Ἂν καὶ γνωρίζητε, ἀδελφοί, περὶ τίνος προσπαθοῦσιν οἱ πατέρες οὗτοι, μόλον τοῦτο κρίνατε καλήτερον, σκεφθῆτε καὶ θέλετε τὸ εὕρει. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἀλλὰ περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ τοῦ Παπικοῦ συστήματος μετα τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἰταλίας. Οἱ Ἰησουῖται καλῶς ἐγνώρισαν ὅτι ὁ παπισμὸς ἐν τῇ Δύσει διῆλθε τὴν περίοδόν του· ἀπόδειξις δὲ τούτου ὑπάρχει αὐτὴ ἡ Ῥώμη καὶ ἡ ἀπαλλαγεῖσα τῆς καταδυναστείας Ἰταλία, καὶ αἱ κατὰ καιροὺς ἐμφανιζόμεναι σοφαὶ συγγραφαὶ κληρικῶν τῆς Δύσεως. Αἱ ἀποδείξεις αὗται εἶναι τόσον ἰσχυραί, ὥστε, ὅσον καὶ ἂν ἐσυνείθισαν νὰ ψεύδωνται οἱ πατέρες τῶν στοιχείων **A. M. C. D.** οὐδεμία ἀμφιβολία ὅμως δύναται

νὰ εἰσχωρήσῃ. Ὁ Παπικὸς θρόνος τοσοῦτον ἐσαλεύθη, ὥστε εἶναι ἀναγκαία μικρά τις ὤθησις ἀκόμη, καὶ τότε « ἔχετε ὑγείαν ». Ἐρωτήσατε αυτον τὸν μεγάθυμον Αὐτοκράτορα τῶν Γαλλων νὰ σᾶς εἴπῃ. τί εἶναι δυσκολώτερον εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχήν: νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Πάπαν καὶ τὸν Κλῆρον αὐτοῦ, ἢ τὸν λαὸν ζητοῦντα τὴν κατάργησιν τῆς πολιτικῆς δυναστείας αὐτῶν ; Ἰδοὺ διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπιθυμοῦσιν οἱ Ἰησουῖται νὰ ἐκλατινίσωσι τὴν Ἀνατολήν ! ! ! ἀλλὰ μάτην κοπιῶσι. Παρακαλοῦμεν μόνον αὐτοὺς νὰ μᾶς ἀφήσωμεν ἡσύχους· ἡμεῖς καυχώμεθα εἰς τὴν προσηγορίαν τῆς Ὀρθοδοξίας, διότι αὕτη δὲν ἡνώθη ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ **A. M. C. D.** μήτε μετὰ τῶν Ἰουδαίων, μήτε μετὰ τῶν Ἰουδαίων, μήτε μετὰ τῶν Ἰησουϊτῶν, μήτε μετὰ τοῦ Πάπα· ἢ νομίζουσιν, ὅτι τόσον ἀνόητοι εἴμεθα, ὥστε δὲν βλέπομεν πόσον ἀνήθικος καὶ χαμερπὴς καὶ διαβολικὴ εἶναι ἡ ἁρπαγὴ βρέφους ἀπὸ τῶν βραχιόνων τῆς μητρὸς, ἔστω καὶ Ἑβραίας, ἐκτελουμένη καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ Πάπα ; Κλαύσατε καὶ μετανοήσατε, Ἰησουῖται, ἕως οὗ ὁ Κύριος ἐν τῷ ἐλέει καὶ ἐν τῇ μακροθυμίᾳ αὐτοῦ χορηγῇ ἡμῖν ἔτι καιρὸν μετανοίας. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἑνωθῶμεν μὲ ἀνθρώπους, ἁρπάζοντας ἀθῶα βρέφη καὶ . . . . .

τί ; νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ πέσῃ εἰς χεῖράς σας ἡ Ἁγία καὶ σώφρων ἡμῶν Ἐκκλησία ; φυλάξοι ὁ Θεός ! οὐδέποτε νὰ ἐλπίζητε τοιοῦτόν τι· ἄλλως ὁ Κύριος καὶ ἡμᾶς ἐγκαταλείψει, ὡς ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς !

Δόξα τῷ Θεῷ ! τὰ περιστατικὰ κάλλιστα δικαιοῦσι τὴν ἀπομάκρυνσίν μας ἀπὸ τοῦ Παπισμοῦ καὶ μᾶς ἐνισχύουσιν εἰς τὴν περιφρόνησιν τοῦ συστήματος τούτου· οὐδέποτε θέλομεν πιστεύσει εἰς τὰ δῆθεν εἰρηνικὰ αἰσθήματα τοῦ μεγαλοψύχου Πάπα σας· ἡμεῖς πολὺ ἀγαπῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, τὰ δὲ τέκνα μας εἶναι πολύτιμα δι' ἡμᾶς· ἡμεῖς δὲν θέλομεν τὸν ἀρχη-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

γόν σας, ὅστις, διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς, δι' ἧς προσφέρει τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, ὑπογράφει καὶ τὰς ἐπιθανατίους ἀποφάσεις τῶν δυστυχῶν ὁμογενῶν του, καὶ ὅστις διατηρεῖται ἀκόμη εἰς τὴν θέσιν του, ἐπερειδόμενος εἰς ξένας ἀσπίδας. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄγνωστον μέχρι τινὸς καιροῦ. Εἰς ἡμᾶς εἶναι ἐναντίος ὁ ἐπίσκοπος, ὅστις αἱματηρὸν ἱδρῶτα τῶν δυστηχῶν Ῥωμαίων. Ὄχι, ἡμεῖς οὐδέποτε θέλομεν ἑνωθῆ μεθ' ὑμῶν· διότι ἡ διδασκαλια σας εἶναι ψευδὴς, ἐναντία τῆς ἀνθρωπότητος, ὑβριστικὴ εἰς τὸν Θεὸν, ἀντιχριστιανική. Οἱ ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς μᾶς διδάσκουσι νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, καὶ νὰ τιμῶμεν καὶ σεβώμεθα τὰ μητρικὰ αἰσθήματα καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων. Οἱ ἡμέτεροι Ἱεροκήρυκες μὲ ἀποστολικὴν ἁπλότητα καὶ ἄνευ ἐπιτετηδευμένου τρόπου καὶ κακολογιῶν καὶ κατηγοριῶν τῶν ἄλλων θρησκειῶν καὶ προσώπων, ἅτινα ἀντὶ ὠφελείας προξενοῦσι σκάνδαλα εἰς τοὺς πιστοὺς, μᾶς διδάσκουσι τὴν Ἱερὰν θρησκείαν τῶν πατέρων μας καὶ μᾶς στηρίζουσιν εἰς αὐτὸν καὶ μᾶς περιφράττουσιν ἀπὸ τῶν ξένων ἐπιβουλῶν·

Ὄχι, ὄχι, μετὰ τοῦ Πάπα δὲν θέλομεν νὰ ἑνωθῶμεν, ἂν δὲν γίνῃ ἐκεῖνος Ὀρθόδοξος. Μετὰ δὲ τῶν Ἰησουΐτῶν παντάπασι· καὶ τοῦτο πρὸ πολλοῦ καὶ οἱ ἴδιοι ἐγνώρισαν. Ἐπιθυμοῦμεν καὶ θέλομεν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ἀνατολῆς ν' ἀποθάνωμεν, ὡς ἐγεννήθημεν, Ὀρθόδοξοι· ἡ δὲ ὕλη καὶ ἡ κοσμικὴ δύναμις οὐδεμίαν ἐντύπωσιν προξενεῖ εἰς ἡμᾶς. Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ μὲν ὕλη καὶ ἡ κοσμικὴ δύναμις παρέρχεται, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ παντὸς μένει καὶ εἶναι ἡ αὐτοαλήθεα, ὅθεν καὶ αἰώνιον. Τὸ Πνεῦμα τοῦτο καὶ ἡ ἰδέα τοῖ Χριστοῦ, δυνάμει τοῦ αἰωνίου τούτου νόμου, ζῇ διὰ παντὸς ἐν ἡμῖν καὶ προοδεύει. Πλησιάζουσιν οἱ χρόνοι, καθ' οὓς ἔσται « εἷς ποιμὴν », ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ μία ποίμνη, ἡ ἀληθινὴ αὐτοῦ καὶ ἀδιαίρετος καὶ παγκόσμιος Χριστιανικη Ἐκκλησία. Ναὶ, ἡ Ἐκκλησία ἐθεμελιώθη καὶ ἐσυστήθη ὄχι

μόνον εν τῇ ἑνότητι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, ὄχι μόνον ἐν τῇ πνευματικῇ οἰκουμενικότητι ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πνευματικῇ ἰσότητι, τουτέστιν ἐν ἰσότητι ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἄνευ συνθηκῶν, ἄνευ ταξεων, ἄνευ ἐξαιρετικῶν δικαιωμάτων, ἄνευ καταστάσεων, ἄνευ ἐθνῶν, ἄνευ διαλέκτων, ἄνευ τόπων, ἄνευ ἐθνικοτήτων.

Οἱ Ἀπόστολοι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ σχολείου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἴσοι πρὸς ἀλλήλους ἀνεξαιρέτως. Ἡ Εὐαγγελικὴ Ἱστορία. ἡ Ἱστορία τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ Ἱστορία τῆς ἀρχεγόνου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀψευδὲς ἐχέγγυον τούτου καὶ ἀναντίῤῥητος ἀπόδειξις· ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἴσοι, ὅλοι ἐδέχθησαν μίαν διδασκαλίαν, μίαν γνῶσιν, μίαν δύναμιν, ἕνα προορισμὸν, καὶ ὅλοι ἐξ ἴσου ἐξῆλθαν νὰ κηρύξωσιν ἕνα Θεὸν, ἕνα Χριστὸν Σωτῆρα ἓν χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μίαν ἀγαθὴν ἀγγελίαν περὶ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ τῶν δεσμῶν. καὶ ἀπὸ τῆς ἀγνοίας, τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπιστίας, τῶν ἀσθενειῶν καὶ πασῶν τῶν προλήψεων. Πανταχοῦ ἡ ἀγαθὴ ἀγγελία ἐκμηδενίζει ὅλα τὰ συστήματα, τά τε πολιτικὰ, καὶ τὰ κοινωνικὰ, καὶ τὰ φιλοσοφικὰ, καὶ τὰ θρησκευτικά, τὰ ὁποῖα ἐνομοθετοῦντο ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μὲ σκοπὸν, ἵνα οἱ μηδαμινοὶ ὀλίγιστοι συντηρῶνται ὑπὸ τῶν δυστυχῶν πολλῶν.

Ἡ Ἀρχέγονος Ἐκκλησία ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς γῆς ἐχθρὰ τοῦ κόσμου· διότι αὕτη ἐξεφανίζει καὶ καταστρέφει τὰς παλαιὰς ἰδέας περὶ ἀνισότητος παντὸς εἴδους καὶ ἰδίως εξαλείφει τὴν διαφορὰν μεταξὺ φυλῶν καὶ διαλέκτων. Καὶ ταῦτα 19 ἤδη αἰῶνας ἐξακολουθοῦσι νὰ γίνωνται μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβοῦς καὶ μαθηματικῆς λογικῆς. Πανταχοῦ καταβάλλονται ἀγῶνες ἀναγγεννήσεως καὶ ἀναπλάσεως διὰ παγκόσμιον, καὶ νέαν, καὶ ὑψηλοτέραν, καὶ τελειοτέραν πνευματικὴν ἑνότητα τῆς ἀνθρωπότητος. Η πυξὶς μετακινεῖ τὰ ὅρια καὶ τὰ καταστρέφει, ἡ τυπογραφία διαδίδει νέας

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἰδέας, ἡ βιβλικὴ ἑταιρία μεταδίδει πανταχοῦ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀτμὸς καταβάλλει τὰς ἐκτάσεις, αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ γνώσεις ἀναπτύσσονται, καὶ πάντα ἐν γένει τείνουσι πρὸς ἓν σημεῖον, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἀλήθεια ἐνυπάρχει εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότης καὶ ἡ ἀδελφότης εἶναι ἐγκεχαραγμέναι δι' ἀνεξαλείπτων γραμμάτων εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὅτι ὅλα ταῦτα ὑπάρχουσιν εἰς τὴν μίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα της διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μόνου ἀληθινοῦ κατορθωτοῦ καὶ πνευματικοῦ συστήματος αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ συστήματα καταπίπτουσι καὶ κατασυντρίβονται ἐνώπιον τοῦ αἰωνίου καὶ θείου τούτου συστήματος. Ἐνταῦθα ἐνεργεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ οὐδεὶς ἕτερος.

Ἐπαναλαμβάνομεν· οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἴσοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐνήργουν ἰσοδυνάμως· καὶ πᾶν ὅ,τι ἐξετέλεσαν, καὶ πᾶν τὸ τελούμενον ἄχρι τῆς σήμερον, ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, τελεῖται εἰς ἔλεγχον τοῦ Παπικοῦ συστήματος, καὶ κυρίως διότι εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Ἐκκλησίαν ἡ μόνη πνευματικὴ καὶ θεία κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ διότι ὅλοι ἡμεῖς ἄνευ ἐξαιρέσεως καὶ ἄνευ διακρίσεως ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Ἐπισκόπων ἡμῶν καὶ τῶν Ἱερέων συγκροτοῦμεν μετὰ τῶν διδασκάλων ἡμῶν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

Τοιαύτη εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὡς βλέπομεν καὶ ἀναγινώσκομεν αὐτὴν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ὡς παρελάβομεν αὐτὴν παρὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, καὶ τοιαύτην παρέλαβε καὶ ὁμολογεῖ καὶ ἑρμηνεύει εἰς ἡμᾶς ἡ Ὀρθοδοξία. Οὐδεμίαν χώραν ἔχουσιν ἐνταῦθα αἱ ἀνασκευαὶ καὶ τὰ διλήμματα τῶν Ἰησουϊτῶν· οὔτε ἀναγκαῖαί εἰσιν ἐξηγήσεις καὶ ἑρμηνεῖαι καὶ διασαφήσεις. Ὁ Χριστὸς ὅλα τὰ ἐξήγησε, τὰ ἡρμήνευσε, τὰ ὥρισε, τὰ προσδιώρισε, τὰ ἐθέσπισε καὶ τὰ ἐσφράγισε διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Φυλάττοντες κατὰ γράμμα καὶ κατ' ἔννοιαν τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, δὲν ἀπαντῶμεν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐκείνας τὰς ἀνοήτους ἀντιλογίας, τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ τις κατὰ πᾶν βῆμα ἐν τῷ Παπικῷ συστήματι. Ἰδοὺ διὰ τί εἰς ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους ὅλα εἶναι εὐκατάληπτα καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ. Παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει Ῥωμαϊκὸς παπισμὸς, ὅστις καταπιέζει τὸν κόσμον καὶ θλάζει ἐκ τῆς ἀνθρωπότητος πνευματικὴν ζωήν. Ἡ Ὀρθοδοξία ἑρμηνεύει εἰς ἡμᾶς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐξηγεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Ἐκκλησία, καὶ οὐχὶ πολιτικὸν σύστημα καὶ παίγνιον τῆς κοινωνίας. Ἡ Ὀρθοδοξία ἐξηγεῖ τὸ ἠθικὸν μέρος τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἦναι παράρτημα τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἀλλὰ δὲν ὑποχρεοῖ ἡμᾶς εἰς τοῦτο καὶ δὲν ἀναγκάζει νὰ πιστεύσωμεν εἰς ὅ τι δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ πιστεύωμεν. Ἑνὶ λόγῳ ἡ Ὀρθοδοξία, καθὼς ἡμεῖς τὴν ἐννοοῦμεν, εἶναι ἔκφρασις ὑψηλοτέρου καὶ πνευματικοῦ πρωτοτύπου δημοκρατίας, τῆς ὁποίας νόμοι εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον, ἐκπληρωτικὴ ἐξουσία ὁ κλῆρος, κεφαλὴ δὲ καὶ κυβερνῶσα ἐξουσία αὐτὸς ὁ Χριστός.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἱκανὰς ἀφορμὰς ἔχουσι, νομίζω, οἱ Ἰησουῖται νὰ μᾶς μισῶσι καὶ φοβῶνται, καὶ ἰδοὺ διὰ ποίαν αἰτίαν συκοφαντοῦσι καὶ ὅσον δύνανται καταδιώκουσι πανταχοῦ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ὅλος οὗτος ὁ χαρακτὴρ τῆς πνευματικῆς δημοκρατίας ἐνυπάρχει καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον κλῆρον. Μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἴμεθα ὅλοι ἡμεῖς· ὁ κλῆρος ἡμῶν φέρει τὸν Σταυρὸν καὶ τὸ φορτίον του μετὰ πράου καὶ ἡσύχου πνεύματος· καὶ Πατριάρχαι, καὶ Μητροπολῖται, καὶ Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ Ἐπίσκοποι, καὶ πρεσβυτέριον ἱερὸν, καὶ αὐτοὶ οἱ διάκονοι, καὶ ὁ λαὸς, ἐνώπιον τοῦ νόμου τοῦ Χριστοῦ εἰσὶν ἴσοι.

Μία μόνον ἀνισότης πραγματικῶς ὑπάρχει μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ· ὅσῳ ἀνώτερον εἶναι ἱεραρχικὸν ἀξίωμα, τόσῳ μεγαλητέρα εἶναι καὶ ἡ εὐθύνη· καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ταξιαρχία εἶναι ἐκπληρω-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τική, διδακτηκὴ καὶ κυβερνιτική· ὅλων δὲ κεφαλή, καὶ κλήρου καὶ λαοῦ, εἶναι ὁ *Χριστός*, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν, οὔτε κατ' ἰδίαν οὔτε ἐν συνόδῳ, τολμᾷ νὰ ἐγγίσῃ τὰ δόγματα, τὰ ὁποῖα ἐσύστησεν αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, οὔτε ἐφευρίσκει δόγματα οὐδέποτε ὑπάρξαντα ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ. Ὡς ἐκ τούτου, πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχει ἡ Ὀρθοδοξία, εὑρίσκομεν ἑνότητα ἀκράδαντον καὶ ἀκατάλυτον, « εἷς Χριστὸς, μία κεφαλή, μία πίστις, » ἓν σῶμα ! » καὶ ἐνώπιον τῆς Ὀρθοδοξίας ἐκλείπει καὶ μεταβάλλεται εἰς κόνιν πᾶν πνεῦμα ἐθνικότητος καὶ πᾶν παπικὸν καὶ Ἰησουϊτικὸν σύστημα.

Γνωρίζεται ὁποίαν ἰδέαν ἔχουσιν ἐσχηματισμένην οἱ Δυτικοὶ περὶ τοῦ Παπικοῦ καταλικισμοῦ ; παρ' αὐτοῖς ὁ κατολικισμὸς εἶναι ἔκφρασις πνευματικοῦ δεσποτισμοῦ, διψῶντος ν' ἀπολαύσῃ καὶ τὰς κοσμικὰς ὠφελείας καὶ την τυραννίαν τοῦ κόσμου· καὶ ἐπειδὴ συνέχεον τὴν ἰδέαν τῆς ἀληθινῆς Εκκλησίας μετὰ τοῦ παπισμοῦ, ἀγανακτοῦσιν οὐ μόνον κατὰ τοῦ κατολικισμοῦ, ἀλλα καὶ κατ' αὐτῆς τῆς χριστιανικῆς ἀρχῆς. Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν Παπῶν τοῦ νὰ ὦσι κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ δεσπόζωσιν ἐπ' αὐτῆς, ἠμαύρωσαν τὸν λαμπρὸν ἥλιον τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτ' αὐτὸ κηρύττουσιν ἤδη ἐν τῇ Ἀνατολῇ οἱ Ἰησουῖται· ἀρκεῖ μόνον ἐπισήμως ν' ἀναγνωρίσῃ τις τὸν Πάπαν ὡς Κεφαλὴν τῆς Εκκλησίας, καὶ κατὰ μόνας ἂς ἐπιγελᾷ καὶ ἂς μὴ τὸν ἀναγνωρίζῃ μάλιστα. Καὶ τῷόντι, ἐν τῇ Δύσει σήμερον περιπαίζουσι φανερῶς καὶ αὐτὸν τὸν Πάπαν, καὶ τὰς ἀπαιτήσεις του, καὶ τοὺς Ἰησουΐτας, καὶ ὅλον τὸν κλῆρον· τὸ ἴδιον συνέβαινε καὶ κατὰ τὸν μεσαίωνα, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι τότε ἔκαιον τοὺς ἐναντίους καὶ τοὺς περιγελῶντας, ἀλλὰ τώρα νὰ καύσωσι δὲν τολμῶσιν. Ἀφοῦ λοιπὸν τοιαύτην ὑπόληψιν χαίρει παρὰ τῆς Δυτικοῖς ὁ καταλικισμός, πῶς θέλουσι νὰ τὸν διασώσωσι μεταξὺ τῶν Ἀνατολικῶν οἱ Ἰησουῖται ; Καὶ ὅμως ὅλον τοῦτο τὸ παπικὸν καὶ ἀν-

τιχριστιανικὸν πνεῦμα ἀπαντᾶται εἰς ὅλον τὸν Δυτικὸν κλῆρον. Ὅλοι οἱ κληρικοὶ τῆς Δύσεως διάγουσιν ἰδιάζοντα καὶ ἀπεξενωμένον βίον· ὄχι μόνον τοὺς μισοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τόσον τοὺς περιφρονοῦσιν, ὥστε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς κοινωνικὰς καὶ εἰς τὰς οἰκογενειακὰς συναναστροφὰς σπανίως τοὺς ἀναφέρουσι. Αὐτὸν τὸν Πάπαν, τοὺς ἀρχιεπισκόπους, καὶ ἱερεῖς, θεωροῦσιν ὡς ἀγρίους τινὰς, καὶ πολλάκις ὡς μετημφιεσμένους κληρικοὺς, γελωτοποιούς· καὶ ὅσῳ ἀνώτερος εἶναι ὁ βαθμὸς τῆς ἱεραρχίας ἑνὸς προσώπου, τόσῳ περισσότερον τὸ μισοῦσιν.

Εἶναι λυπηρὸν καὶ τρομερὸν νὰ φαντασθῇ τις τὰς συνεπείας τῆς θέσεως τοῦ κλήρου τοῦ κατολικισμοῦ ἐν τῇ Δύσει. Ὑπάρχουσι μεταξὺ αὐτῶν ἄνθρωποι μὲ καρδίαν καὶ νοῦν καὶ χαρίσματα, μὲ ἀγάπην πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς μισοῦνται ἕνεκα τοῦ παπισμοῦ· οἱ δὲ λαοὶ καὶ κατ' αὐτῶν ἐξεῖπον τὸ φοβερὸν *ἀνάθεμα*. Καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦ ἀθώου αὐτῶν αἵματος θέλουσι πληρώσει τὴν τρομερὰν ἁμαρτίαν τῆς Ῥώμης, ἥτις ἀπώλεσε καὶ ἀπόλλυσιν ἄχρι τῆς σήμερον τόσα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων

Ημεῖς μετὰ τῶν Δυτικῶν ὁμολογοῦμεν ὅτι καὶ τώρα καθὼς καὶ εἰς τὸ παρελθὸν, ὑπάρχει μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· οὐδέποτε ὑπῆρξαν δύο Ἐκκλησίαι· ἀλλὰ καὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσι δύο Ἐκκλησίαι. Τὸ δὲ νὰ κηρύττωσιν οἱ Ἰησουῖται ὅτι τὸ σύστημά των (καὶ ἄλλην λέξιν πρὸς προσηγορίαν δὲν εὑρίσκομεν κατάλληλον) τὸ ὑπὸ κυριαρχίαν τοῦ Πάπα, εἶναι ἡ μόνη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι τρομερὰ βλασφημία. Η Ἐκκλησία, καθὼς καὶ ὅλη ἀνθρωπότης, εἰς οὐδένα ὑπείκει· διότι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι Βασιλεὺς τῆς γῆς, ὁ δὲ Χριστὸς ἡ κεφαλὴ τῆς Εκκλησίας. Εκκλησία δὲν εἶναι προσέτι μήτε ὁ κλῆρος, μήτε ὁ Πάπας, μήτε τάξις τις, μήτε βασιλεία· Εκκλησία εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἀθάνατος ζωὴ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ὄχι ὑλική τις

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

κοινωνία ἥτις καταστρέφεται, ἐκλείπει καὶ λαμβάνει καθ' ἕκαστον αἰῶνα νέας φάσεις. Ἡ Ἐκκλησία δὲν θηρεύει ἐπιγείους θησαυρούς, καὶ ἐπίγεια ἀγαθά, καὶ ἀνθρωπίνην, δόξαν, καὶ ὑλικὴν δύναμιν. Ὁ θησαυρὸς αὐτῆς κεῖται εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς πιστοῦ· τὰ δὲ ἀγαθὰ αὐτῆς εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου πλήρους ἐπιθυμίας τοῦ καλοῦ τοῦ πλησίον, δόξα μὲν αὐτῆς εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ, δύναμις δὲ ἡ δύναμις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ζωοποιοῦντος πάντας. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι συναγωγὴ καὶ τύπος παντὸς χαμερποῦς καὶ βδελυροῦ καὶ ἐμπιοῦντος ἀποστροφήν, τὰ ὁποῖα ἀπαντῶνται συνεχῶς εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ πνευματικὴ ἑνότης τοῦ νοὸς καὶ τῆς καρδίας ὅλων ἐκείνων οἵτινες αἰσθάνονται τὴν ἀλήθειαν, ὅτι εἴμεθα « *εἰκὼν καὶ ὁμοίωσις τοῦ θεοῦ* » Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι συναγωγὴ δούλων, ἐν ὀνόματι τοῦ Παπισμοῦ ἢ ἄλλου τινὸς συστήματος, ἀλλὰ συνάθροισις ἐλευθέρων ἀνεξαρτήτων, ἴσων πρὸς ἀλλήλους καὶ φιλαδέλφων ἀνθρώπων. Ἑνὶ λόγῳ, ἡ Εκκλησία εἶναι ἑκουσία καὶ ἐλευθέρα καὶ λογικὴ κοινωνία μετὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ μέσου αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ χαρίσματος τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἰδοὺ πῶς ἡμεῖς οἱ ἁπλοῖ καὶ καὶ ἀγράμματοι Ὀρθόδοξοι πιστεύομεν περὶ τῆς Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπαναλαμβάνωμεν. Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν μίαν ποίμνην ἕνα ποιμένα, τὸν Κύριον ἡμῶν Ιησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τοῦ θέντος ὑπὲρ ὅλων ἡμῶν τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ τὸ ὁποῖον ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος κατέπεμψε πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς πίστεως ἡμῶν.

Οὔτε ὀλιγώτερα, οὔτε περισσότερα, οὔτε ἡμεῖς, οὔτε οἱ ποιμένες ἡμῶν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν. Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπεν

ὁ Σωτήρ, εἶναι καταληπτὰ καὶ σαφῆ εἰς ἡμᾶς. Οἱ λόγοι του, ἡ διδασκαλία του, μᾶς δίδουσι νὰ ἐννοήσωμεν ὅλα τὰ μυστήρια τὰ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἀποκαλυφθέντα.

Τὰ δὲ νεωστὶ ἐπινοηθέντα ὑπὸ τῶν παπιστῶν δόγματα, ἡ παπικὴ δυναστεία καὶ δεσποτεία, ἡ ἑνότης καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ τερατώδη συστήματα, ὡς μὴ περιεχόμενα ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἰσὶν ἀκατάληπτα εἰς ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα ἀλλ' οὔτε θέλομεν νὰ πιστεύωμεν εἰς αὐτά. Διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ζωὴν καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν ἡμῶν ἀξίαν εἶναι ἀναγκαῖα τρία συνθήματα : *Ορθοδοξία*, καὶ πάλιν *Ορθοδοξία* καὶ πάντοτε *Ορθοδοξία*.

Τελευτῶντες, πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ Ὀρθόδοξοι, στρέφομεν τὸν λόγον μετ' ἀγάπης καὶ παρακλήσεως πολλῆς Προσέχεται ἐκ τοῖς ταῖς γυναιξὶν ὑμῶν, τοῖς φιλτάτοις τέκνοις, τοῖς συγγενέσει, τοῖς φίλοις, καὶ παντὶ Ορθοδόξῳ ὑμῶν ἀδελφῷ, ἵνα μὴ παγιδευθῶσιν εἰς τὰς σαγήνας τῆς Δυτικῆς Προπαγάνδας. Φεύγεται μακρὰν τοὺς λυμεῶνας τῆς σωτηρίας σας. Μὴ ἀπατηθῆτε ὑπὸ τῶν δολίων αὐτῶν ὑποσχέσεων, μήτε ὑπὸ τῶν χρημάτων, μήτε ὑπὸ τοῦ προσηνοῦς τρόπου καὶ τῆς ἀλωπεκῆς, μήτε ὑπὸ τῶν ἀπατηλῶν λόγων, ὅτι δὲν ὑπάρχει δῆθεν διαφορὰ μεταξὺ τῆς θρησκείας ἡμῶν καὶ ἐκείνων. Ὑπάρχει, ἀδελφοί, διαφορὰ μεγίστη ! διότι ὁ κλῆρος τῆς Δύσεως διέφθειρεν ὅλην τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ οὐδὲν ἀφῆκεν ἀνόθευτον. Φυλάξατε τὰ τέκνα σας, τὰ ὁποῖα εἶναι τιμαλφῆ δι' ὑμᾶς, καὶ μὴ ἐμπιστεύησθε τὴν ἀνατροφὴν αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας μήτε τῶν Ἰησουϊτῶν, μήτε τῶν λεγομένων Ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέους, τῶν ἐχθρῶν τούτων καὶ ἐπιβούλων τῆς σωτηρίας τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τῆς θρησκείας των, ἵνα μὴ χάσητε τὰ τέκνα σας. Προτιμήσατε νὰ ἀποθάνητε ἐκ τῆς πείνης, ἐκ τῆς ξενοχωρίας, ἐκ τῶν καταθλίψεων καὶ ἐκ πάσης ἄλλης δυστυχίας, παρὰ νὰ ἀλλαξοπιστήσητε καὶ γίνητε Κατόλικοι ! Μὴ ἐξομοιωθῆτε, ἀδελφοί, τῷ *Απόδραμας* ἐκείνῳ καὶ τοῖς ὁμοίοις αὐτοῦ, οἵτινες ἐγεννήθησαν εἰς τὸν κόσμον κατὰ παραχώρησιν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

62

Θεοῦ πρὸς σκάνδαλον τῆς Αγίας Αὐτοῦ Εκκλησίας. Φεύγετε ἀπὸ τῶν τοιούτων, ὡς ἀπὸ ψωραλέων προβάτων. Μένετε, ἀδελφοί, ὡς οἱ μακάριοι ἡμῶν πατέρες, πιστοὶ εἰς τὴν Ορθόδοξον Εκκλησίαν ἥτις χορηγεῖ πάντα τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἠμπορεῖ τις νὰ ἐπιθυμήσῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν. Ταύτης τῆς Ορθοδόξου Εκκλησίας ἂς καυχώμεθα ὅτι εἴμεθα τέκνα πιστά. ταύτης ἂς χαίρομεν ὅτι κρατοῦμεν τὴν Πίστιν. Διότι ἡ πίστης Ορθοδόξου ἡμῶν Εκκλησίας εἶναι ἡ Πίστις, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξαν οἱ Απόστολοι ἐπίστευσαν οἱ Πατέρες ἡμῶν, οἱ Βασίλειοι οἱ Γρηγόριοι, οἱ Χρυσόστομοι, οἱ Φώτιοι, οἱ Μάρκοι οἱ Εὐγενικοὶ, Μιχαῆλαι οἱ Κηρουλάριοι, οἱ Γρηγόριοι οἱ Παλαμαὶ οἱ Μελέτιοι, οἱ Μάξιμοι, καὶ οἱ λοιποὶ πρόμαχοι καὶ ὑπέρμαχοι τῆς Ορθοδοξίας. Αὕτη ἡ Πίστις ἐστήριξε τὴν οἰκουμένην ἅπασαν. Ταύτης τῆς Ἐκκλησίας ἂς χαίρωμεν ὅτι εἴμεθα μέλη ἀναπόσπαστα, ταύτης τῆς Μιᾶς Αγίας Καθολικῆς καὶ Αποστολῆς Εκκλησίας ἔχοντες Κεφαλὴν τὸν Χριστὸν, ὅτι αὐτὸς ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Η Ορθόδοξος Πίστις εἶναι ἡμετέρα καὶ κατὰ τὴν γέννησιν καὶ κατὰ τὴν ἀνατροφήν. αὐτὴ γαστέρα ἐδέξατο ἡμᾶς ἀπὸ γαστρὸς μητρός ἡμῶν, αὐτὴ ἂς μεταφέρῃ ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν τῆς γῆς. Αὐτὴ ἐφύλαξεν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κινδύνων τῆς ζωῆς, αὐτὴ θέλει ὑπερασπίσει ἡμᾶς καὶ ἐν ταῖς βασάνοις τοῦ θανάτου τὴν ἀγαπήσωμεν, αὐτὴν ὑπερδοξάσωμεν, δι᾽ αὐτὴν χύσωμεν καὶ τὸ αἷμα ἡμῶν καὶ θυσιάσωμεν πᾶν πρόσκαιρον ἀγαθόν. Αὐτὴν ἂς ὁμολογῶμεν ἀνεπαισχύντως ἐνώπιον πάντων, διότι ὁ ἐπαισχυνόμενος τὴν Ορθοδοξίαν ἐπαισχύνεται ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ. Δείξωμεν καὶ διὰ λόγου καὶ δι᾽ ἔργου, ὅτι οὐδὲν δύναται ν᾽ ἀποχωρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς Αγίας Ορθοδοξίας.

« Ἐπὶ σοὶ, Θεὲ τῆς Ορθοδοξίας ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχυν-
» θείημεν, εἰς τὸν αἰῶνα ! »

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας τοῦ 1862 ἔτους.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΤ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΟΥ
192

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ